

JĀZEPS BORODZIČS

(1861–?)

Jāzeps Borodzičs dzimis Varšavā. 1893. gadā iestājies Viļņas Garīgajā seminārā. Par priesteri ordinēts 1897. gadā. Lielāko mūža daļu strādāja tagadējā Baltkrievijā. Viņš ir liels rekordists: uzbūvējis 11 baznīcas un izpelnījies kanoniķa godu. Bija labs orators un organizators. Nakti gulējis tikai divas stundas. Laimīgi izglābies no grimstoša kuģa. Toties dzīvē milējis dažādas intrigas. Piemēram, kāda draudze par baznīcas celšanu nesamaksāja. Viņš paņēmis 5 ornātus un aizbraucis. Drujā marijaņi viesmīlības dēļ viņam pasniedza pusdienas. Izdzēris glāzi sulas, aizgāja un pēc tam marijaņus apvainoja, ka tie gribējuši viņu noindēt. Varnovičos pats aizzāģēja vecās baznīcas torni un sagrāva. Tad licis cilvēkiem zem sagrautā torņa gulēt, tos fotografējis un rakstījis par dievnama slikto stāvokli, nelaimes gadījumu utt. To darījis, lai viņam atļautu jauna dievnama celšanu.

No J. Borodziča uzceltajām baznīcām viena atrodas Mioros: liela sarkanu kieģeļu baznīca ar 2 torņiem, celta 1906. gadā. Dievnams uzcelts viena gada laikā! Baznīcā ir marmora plāksne, kur atrodas Borodziča foto ar lūgumu pieminēt viņu pēc nāves lūgšanās. Vienu baznīcu viņš uzbūvējis arī Itālijā, Remo pilsētā.

Kanoniķis J. Borodzičs 1929. gadā uzbūvēja dievnamu Varnovičos. Viss baznīcā ir no betona: altāris, kāpnes. Viņš visas baznīcas cēla bez plāna un arhitekta norādījumiem. Visas tāmes sa-

stādīja pats. Ne katrreiz viss izdevās labi. Darbā bija daudz kļūdu attiecībā uz stilu un arhitektūras likumiem. Lai iegūtu līdzekļus Varnoviču baznīcas celšanai, izplatīja šādu kartīti: »Dārgi ticeigī ikš Kristus! Atcerīs, ka tur pi Daugovas dzeivoj tovi leidzcylvāki, kurim nav bazneicas, kas vinim sagōdoj vyslelōkōs sirdssōpes. Paleidz vinim bādōs, izsnādzūt kaut vysniceigōkū zidōjumu nu sevis un, jo ispējams, kaut kū storp sovejim. Tī kīgeleiši lyugs Dīvu par vysim lobdarim un ari par tevi uz vysu myžu. Jo navari zidēt Varnoviču bazneicas lobā voi ari savōkt kaut kū, tod kaut kū aizlyudz Jezus Sirdei, lai mes isōktū dorbu dreizōk veiktu. Cylvāki, storp kurim tu dzeivoj, ticeibas litōs ir ļūti vōji, un tōpēc kaut ar sovu lyugšonu pīpaleidz sovim moraliski cītūšim leidzcylvākim. Īsōkom byuvēt bazneicu Jezus Sirds vōrdā un tai Sirdei uztycam myusu ryupes un myusu lobdarus – un lyugsim Radeitōju par vysom vajadzeibom pesteišonas lobā. B-kgs kan. J. Borodzičs.«

Savu bagātiem piedzīvojumiem apveltīto dzīvi priesteris aprakstījis grāmatā »Pod wozem i na wozu«, kas izdota Krakovā. Jāpiemin, ka savā grāmatā kanoniķis apraksta savu trīs gadu izsūtījuma laiku Sibīrijā, ieslodzījumu Aglonas klosterī, kā arī ciemošanos pie grāfienes Molas Višķos, par ko 1912. gadā rakstīja »Daugava«.

Kanoniķis Jāzeps Borodzičs mira Itālijā, Remo pilsētā, pie franču Rivjēras, kur arī apbedīts.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 39.- 40. lpp.